

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 24 listopada 2023 r.

DIH-3.707.119.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.118.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 25 września 2023 r. (sygnatura: D/LE.UH.8361.61.2023), na mocy której przedsiębiorcy - Pani Natalii Mosiek prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: NATALIA MOSIEK SALON FRYZJERSKO-KOSMETYCZNY „FINEZJA” w Miejskiej Górcie (zwanemu dalej: „*stroną*”, „*stroną postępowania*” lub „*przedsiębiorcą*”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewidocznienie cen świadczonych usług w cenniku oraz niewidocznienie cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 16 do 22 maja 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „*Wielkopolskim WIIH*” lub „*organem pierwszej instancji*”), na podstawie upoważnienia z dnia 16 maja 2023 r. (nr D/LE.UH.8361.61.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w salonie kosmetycznym należącym do ww. przedsiębiorcy.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 14 kwietnia 2023 r. (sygnatura: D/LE.UH.8360.38.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, obejmującego ocenę prawidłowości przekazywania konsumentom

informacji o cenach oraz rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 17 kwietnia 2023 r.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy - właściciela salonu.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwaney dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

Jak ustalili inspektorzy przeprowadzający czynności kontrolne u przedsiębiorcy, w miejscu kontroli świadczone były usługi kosmetyczne, jak również prowadzono sprzedaż detaliczną kosmetyków.

W trakcie przeprowadzonej kontroli stwierdzono u przedsiębiorcy **brak jakiegokolwiek cennika** zawierającego ceny wszystkich świadczonych usług. Powyższe narusza wymagania określone w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz jest niezgodne z § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ponadto, ustalono, że w salonie kosmetycznym przedsiębiorca oferował do sprzedaży 17 partii kosmetyków, przy czym 15 z nich podlegało obowiązkowi uwidocznienia ceny jednostkowej. Stwierdzono, że wszystkie 15 partii kosmetyków nie posiadało uwidocznionych cen jednostkowych. Nieprawidłowości te dotyczyły następujących produktów:

KOSMETYKI BIELEND A PROFESSIONAL

- 1) wzmacniający krem do skóry naczynkowej z rutyną i witaminą C SPF 15 - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 46 zł;
- 2) diamentowy krem liftingujący - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 56 zł;
- 3) ekskluzywny krem przeciwzmarszczkowy z kompleksem peptydów - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 65 zł;
- 4) odżywczy krem na dzień SPF 30 - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 65 zł;
- 5) specjalistyczny krem normalizujący z Bakuchiolem - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 62 zł;
- 6) 1,5% liftingujące serum do twarzy z kwasem hialuronowym - 1 op. o poj. 50 g - w cenie 59 zł;
- 7) krem regenerujący do twarzy z koloidalnym złotem - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 47 zł;
- 8) wypełniacz zmarszczek pod oczy - 1 op. o poj. 50 ml - w cenie 58 zł;

KOSMETYKI GEHWOL MED

- 9) maść na spękanie stopy - 2 op. o poj. 75 ml - w cenie 35 zł;
- 10) lipidro® krem - 1 op. o poj. 75 ml - w cenie 35 zł;
- 11) maść na spękanie stopy - 2 op. o poj. 20 ml - w cenie 10 zł;
- 12) lipidro® krem - 1 op. o poj. 20 ml w cenie 10 zł;
- 13) gerlasan® Krem do rąk - 1 op. o poj. 75 ml w cenie 35 zł;

KOSMETYKI APIS NATURAL COSMETICS

14) nawilżający balsam do ciała Good Life - 1 op. o poj. 300 ml - w cenie 37 zł;

15) nawilżający balsam do ciała Magic Touch - 1 op. o poj. 300 ml - w cenie 37 zł.

Powyższe ustalenia dały podstawę do uznania, iż została naruszona dyspozycja określona w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: D/LE.UH.8361.61.2023) z dnia 16 maja 2023 r. oraz Załącznikach nr 1-3 stanowiących dokumentację fotograficzną. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł żadnych zastrzeżeń, w terminie przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), (zwanej dalej: „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”), o czym został poinformowany w protokole kontroli oraz *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*, przekazanym mu wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli. Tenże Protokół strona podpisała w dniu 22 maja 2023 r. nie zgłaszając do niego uwag ani w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

W toku kontroli, na żądanie inspektorów, przedsiębiorca uzupełnił brakujące ceny jednostkowe dot. zakwestionowanych towarów oraz uwidocznił ceny 12 świadczonych usług w cenniku. Odnotować należy również, iż w dniu 19 maja 2023 r. od strony pobrano oświadczenie, z którego wynika, iż w sporządzonym cenniku ujęła ona wszystkie usługi dotychczas wykonywane w salonie, a ceny obowiązują od stycznia 2023 r.

Ponadto, w dniu 16 maja 2023 r. strona złożyła oświadczenie z którego wynika, iż w przeciągu ostatnich 12 miesięcy nie nakładano na nią kary pieniężnej z art. 6 ustawy o informowaniu o cenach oraz nie nakładano na nią sankcji za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

W dniu 25 sierpnia 2023 r. Wielkopolski WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 oraz w związku z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach w związku ze stwierdzonymi w trakcie kontroli nieprawidłowościami, które polegały na niewidocznieniu cen wszystkich świadczonych usług w cenniku oraz niewidocznieniu cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W piśmie tym jednocześnie poinformowano stronę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa przysługuje jej prawo do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu w akta sprawy - w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma.

Jednocześnie, w tym samym piśmie, organ pierwszej instancji zobligował stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu uzyskanych przez stronę

postępowania w 2022 roku, wyznaczając jej tym samym 7-dniowy termin na realizację powyższego wezwania. Ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 29 sierpnia 2023 r.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów. Przekazała natomiast kserokopię zeznania podatkowego o wysokości dochodu osiągniętego w roku 2022.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH decyzją z dnia 25 września 2023 r. (sygnatura: D/LE.UH.8361.61.2023) nałożył na ww. przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, za uchybienie obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, które polegały na: niewidocznieniu cen świadczonych usług w cenniku oraz niewidocznieniu cen jednostkowych przy 15 partiach kosmetyków oferowanych do sprzedaży w salonie kosmetycznym, należącym do ww. przedsiębiorcy. Powyższa decyzja została doręczona stronie w dniu 27 września 2023 r.

W dniu 24 października 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji. W piśmie tym, opatrzonym datą 6 października 2023 r. (nadanym a placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w tymże dniu; data wpływu do Wielkopolskiego WIIH: 10 października 2023 r.) strona, wyrażając swoje niezadowolenie, zaskarżyła decyzję Wielkopolskiego w całości. Decyzji tej strona zarzuciła:

- 1) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez niewłaściwą interpretację wskazanych w nich przesłanek, co miało wpływ na wymiar nałożonej na odwołującą kary pieniężnej;
- 2) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez uznanie, że doszło do najwyższego stopnia naruszenia obowiązków z ww. ustawy, niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach;
- 3) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77 w związku z art. 80 Kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu społecznego.

Przedkładając odwołanie strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, względnie o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania;

- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości.

Pismem z dnia 31 października 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona pismo odebrała w dniu 7 listopada 2023 r. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy o informowaniu o cenach - cena jednostkowa towaru lub usługi oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Stosownie do § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. Przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.

Natomiast, jak wskazuje § 11 ust. 1 ww. rozporządzenia, w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Ponadto, zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie.

W myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Z kolei, jak wskazuje § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- a) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- b) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- c) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- d) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- e) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Natomiast, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Jak wskazuje ustawodawca, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej (w drodze decyzji administracyjnej) do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się następujące przestanki:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę

oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w *sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004* (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w dniu 16 maja 2023 r., w salonie kosmetycznym, należącym do przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji stwierdził brak uwidocznienia cen wszystkich 12 świadczonych usług w cenniku (brak jakiegokolwiek cennika), co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 10 oraz § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Oprócz tego organ pierwszej instancji wykazał, że kontrolowany podmiot nie uwidoczniał cen jednostkowych przy wszystkich oferowanych (15 partiach) kosmetyków, które objęte były obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych, co stanowiło naruszenie dyspozycji określonej w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W związku ze stwierdzonymi uchybieniami Wielkopolski WIIH w drodze decyzji administracyjnej, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) na ww. przedsiębiorcę, czyli na podmiot, który dopuścił się dwojakiego rodzaju nieprawidłowości.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli (nr akt kontroli: D/LE.UH.8361.61.2023) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących cen oraz sposobu ich uwidaczniania. Wielkopolski WIIH słusznie uznał, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia godzą w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwiają mu porównywanie cen. Należy zauważyć, że przedsiębiorca podpisując Protokół zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli ustaleniami, ponieważ do Protokołu kontroli nie wniósł żadnych zastrzeżeń. Nie zgłaszał również sprzeciwu wobec podjętych i wykonywanych przez organ czynności kontrolnych. Podkreślić należy, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Wielkopolskiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz

sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Wielkopolski WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przestanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przestanki pierwszej - stopnia naruszenia ustawowych obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług (w tym skali i wagi naruszenia), Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który uznał, że przedsiębiorca bardzo poważnie naruszył obowiązujące przepisy dotyczące cen i ich uwidaczniania w związku z tym że nie przekazał konsumentom informacji o cenach wszystkich świadczonych usług oraz o cenach jednostkowych przy 15 partiach towarów oferowanych do sprzedaży, a tym samym pozbawił konsumenta możliwości porównania cen. Oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił także, że wszczęcie kontroli zostało poprzedzone skierowaniem do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 14 kwietnia 2023 r., które zawierało m. in. informację o przedmiotowym zakresie kontroli oraz ustawowym terminie przeprowadzenia tejże kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. Prezes UOKiK podkreśla przy tym, iż brak cennika oferowanych usług kosmetycznych, które niewątpliwie świadczył przedsiębiorca w prowadzonym salonie kosmetycznym, nie pozwalał konsumentom na zapoznanie się z cenami świadczonych usług przez przedsiębiorcę. Nie ulega także wątpliwości, że brak uwidoczniionych cen jednostkowych w miejscu sprzedaży pozbawił konsumentów należytej, a zarazem pełnej informacji o oferowanych produktach (kosmetykach).

Prezes UOKiK zauważył, że organ pierwszej instancji wymierzając przedsiębiorcy karę wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu. W zakresie niniejszej przestanki organ ustalił, że u kontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach, co stanowi okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie. Organ zauważył również, że w toku kontroli strona podjęła działania naprawcze i uwidoczniała cennik i ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wielkopolski WIIH wskazał również, że strona nie odniosła się do kwestii związanych z uzyskaniem przez nią korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawowych obowiązków.

Odnosząc się do trzeciej przestanki (wysokość obrotów i przychodu) stwierdzić należy, iż Wielkopolski WIIH uwzględnił informację przekazaną przez stronę - dotyczącą wysokości obrotów i przychodu osiągniętych przez stronę w 2022 roku.

Natomiast co do czwartej przestanki, odnotować należy, że na przedsiębiorcę nie zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. Powyższe, organ ustalił na podstawie oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę w toku kontroli.

Mając na względzie powyższe, po ponownym i wnikliwym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za niezasadne. W opinii

Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Wielkopolskiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli nieprawidłowości, które polegały na braku uwidocznionego cennika wszystkich usług świadczonych w salonie kosmetycznym oraz braku cen jednostkowych przy 15 partiach kosmetyków oferowanych do sprzedaży klientom salonu naruszały interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach usług, cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Wielkopolskiego WIIH w całości. Jednocześnie, zaskarżonej decyzji strona zarzuciła:

- 1) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez niewłaściwą interpretację wskazanych w nich przesłanek, co miało wpływ na wymiar nałożonej na odwołującą kary pieniężnej;
- 2) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez uznanie, że doszło do najwyższego stopnia naruszenia obowiązków z ww. ustawy, niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach;
- 3) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77 w związku z art. 80 Kpa poprzez niewszerehstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu społecznego.

Przedkładając odwołanie strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, względnie o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania;
- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości.

W uzasadnieniu odwołania strona stwierdziła, iż sporządzony przez przedsiębiorcę cennik podawał ceny w sposób jednoznaczny i spełniał ustawowy obowiązek informacyjny, określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Udostępniony klientom cennik jest stworzony zgodnie z prawem, nie ma w nim zakazanych elementów, a od klientów nie

pobiera się ukrytych opłat, a ponadto cennik jest uwidoczniony w miejscu ogólnodostępnym w lokalu przedsiębiorcy.

Następnie strona zacytowała definicję uwidocznienia cen. W dalszej kolejności przytoczyła fragment ustawy Kodeks postępowania administracyjnego tj. art. 189f § 1 Kpa. Zdaniem odwołującej wagę naruszenia można uznać za znikomą, ponieważ nieprawidłowości w uwidacznianiu cen i cen jednostkowych dotyczyły jedynie kilku produktów, a ponadto na stronę nie była nie była uprzednio nakładana kara w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Strona postępowania uznała również, że organ wymierzając jej karę nie uwzględnił przestanków ujętych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj.: stopnia naruszenia obowiązków (w tym charakteru, wagi, skali i czasu naruszenia); dotychczasowej działalności przedsiębiorcy (w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków); wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy; sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004.

W zakresie przestanki pierwszej - stopnia naruszenia obowiązków strona zarzuciła Wielkopolskiemu WIIH, że ten nie wziął pod uwagę faktu, że cena towaru była umieszczona na produkcie. Strona odwołująca wskazała, że *brak cen jednostkowych przy oferowanych produktach nie przeszkodził konsumentom na świadomy wybór towarów*. W przekonaniu strony konsument, przed dokonaniem zakupu dysponował pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie, która jest często decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie. Zaznaczyła przy tym, że przy ocenie stopnia naruszenia obowiązków bierze się pod uwagę relację naruszenia do istniejących obowiązków ustawowych, tym zakres i wagę naruszenia. Zdaniem strony istotna może być m. in. okoliczność czy towary nie były oznaczone ceną w ogóle czy nie wskazano jedynie np. ceny jednostkowej. W przedmiotowej sprawie towary były oznaczone ceną.

W zakresie drugiej przestanki, tj. dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, strona odwołująca zaznaczyła m. in., że jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez nią obowiązku ustanowionego na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnośnie trzeciego kryterium jakim jest wielkość obrotów i przychodu, strona odwołująca podkreśliła, że w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację w zakresie osiągniętych obrotów oraz przychodu za rok 2022, przy czym dochód ten nie był wysoki.

Przedstawiając powyższe, na zakończenie strona dodała, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte w toku kontroli na żądanie inspektorów.

Prezes UOKiK wskazuje, że argumenty, zarzuty przedstawione przez stronę w odwołaniu nie

zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie mają ustalenia poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy, a te dowodzą jednoznacznie, iż w chwili jej rozpoczęcia - w dniu 16 maja 2023 r. - w salonie kosmetycznym należącym do ww. przedsiębiorcy, stwierdzono brak jakiegokolwiek cennika wszystkich świadczonych usług oraz zakwestionowano 15 partii kosmetyków w związku z brakiem cen jednostkowych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób ewidentny wskazuje, że doszło naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, konsekwencją czego jest nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK wyjaśnia przy tym, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny usługi oraz ceny jednostkowej towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 tejże ustawy dotyczą towarów i usług oferowanych do sprzedaży detalicznej.

Podkreślić należy, iż cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka i znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12. Oznacza to, że przestanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wydaje decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organy Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jak wynika z treści wniesionego odwołania, strona kwestionuje zarówno ustalenia faktyczne, jak też prawne przyjęte za podstawę zaskarżonej decyzji, zarzucając jej naruszenie art. 4 ust. 1 oraz art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jak również naruszenie przepisów regulujących postępowanie dowodowe w toku prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia sankcji o charakterze pieniężnym. Strona w uzasadnieniu podnosi, że sporządzony przez nią cennik spełnia ustawowe wymogi, ustawowy obowiązek informacyjny określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Co więcej strona utrzymuje (w innym miejscu odwołania), że towary były oznaczone ceną, a konsument przed dokonaniem zakupu dysponował pełną informacją o towarze.

W ocenie Prezesa UOKiK przywołana przez stronę argumentacja pozostaje w oczywistej sprzeczności ze stanem faktycznym, materiałem dowodowym dokumentującym przeprowadzoną kontrolę, a także w opozycji do ustaleń zawartych w Protokole kontroli (D/LE.UH.8361.61.2023). Szczegółowe ustalenia poczynione w czasie kontroli przeprowadzonej w dniu 16 maja 2023 r. u ww. przedsiębiorcy wskazują na brak jakiegokolwiek uwidocznionego cennika świadczonych usług, co udokumentowano na karcie nr 3 Protokołu kontroli, zaś ustalenia, które wskazują na brak cen jednostkowych przy wszystkich 15 partiach kosmetyków (co do których istniał również obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych) zawarto na karcie nr 4 Protokołu kontroli. Przedsiębiorca wprowadził i uwidoczniał cennik usług, jak też zamieścił ceny jednostkowe przy oferowanych kosmetykach, ale uczynił to dopiero w następstwie przeprowadzonej przez Wielkopolski WIIH kontroli, w ramach działań naprawczych, korygujących. Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że zaprzestanie naruszania prawa czy podjęcie działań naprawczych (nawet w toku kontroli) nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych podczas/w chwili kontroli. Organ drugiej instancji zauważa przy tym, że podjęte przez stronę czynności związane z wyeliminowaniem uchybień zostały zauważone przez Wielkopolskiego WIIH przy ocenie całokształtu sprawy i wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru administracyjnej kary pieniężnej (strona 5 decyzji; ocena przestanki - dotychczasowa działalność przedsiębiorcy).

Uzupełniając powyższe uzasadnienie należy wskazać, że ww. Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 76 § 1 Kpa. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu kontroli wyraża się tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. W przedmiotowej sprawie Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł na Protokole kontroli i stanie faktycznym w nim przedstawionym. Kontrolowany przedsiębiorca nie zgłosił do niego uwag podpisując tenże Protokół ani w późniejszym terminie. Tym samym ustalenia zawarte w niniejszym Protokole uznać należy za wiarygodne. Strona natomiast nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających na podważenie wiarygodności Protokołu kontroli. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. II SA/Łd 485/19: *„Domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić.”*

Analizując przypadek strony Prezes UOKiK uznał, że chybiona jest argumentacja strony jakoby organ nie uwzględnił przesłanek ujętych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz niewłaściwie je zinterpretował. Należy zauważyć, że wbrew twierdzeniu strony, wszystkie ustawowe przesłanki wymiaru kary były przedmiotem analizy dokonanej przez Wielkopolskiego WIIH. Organ pierwszej instancji odniósł się do każdej z nich oddzielnie i w należyty sposób je scharakteryzował w kontekście prowadzonej sprawy, czemu dał wyraz w treści uzasadnienia wydanej decyzji na stronie 5. Powyższe działanie organu I instancji zostało przez Prezesa UOKiK ocenione jako prawidłowe.

Formułując zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 oraz art. 6 ust. 3 strona zdaje się nie dostrzegać, że naruszenie prawa jakie jej dowiedziono powstało ewidentnie z jej winy i wskutek nieusprawiedliwionego zaniedbania jakiego się dopuściła. Organ drugiej instancji wyjaśnia przy tym, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi działalność handlową czy usługową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację o cenach, cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów i usług. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie, cenie jednostkowej nabywanego towaru lub usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena usługi lub towaru należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem usługi lub towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za 1 kg czy 1 l towaru; 100 g czy 100 ml danego kosmetyku) jest dla nich odpowiednia. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: *„Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem Przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w*

uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.”

Organ drugiej instancji analizując wnikliwie przypadek strony nie dopatrył się znamion nieprawidłowości w wydanej przez Wielkopolski WIIH decyzji. Przeanalizował też argumenty strony pod kątem ewentualnego naruszenia norm prawnych zawartych w przepisach Kpa, które podniosła strona skarżąca. Jak stanowią artykuły 7, 77 § 1 oraz art. 80 Kpa, które określają ogólne zasady postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Wskazują ponadto, że przed wydaniem decyzji organ obowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy i ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została stronie udowodniona.

W ocenie organu drugiej instancji Wielkopolski WIIH postępował zgodnie ze wskazanymi wyżej przepisami, regułami postępowania administracyjnego, przeprowadzonego ściśle według wymagań, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego. Analiza akt sprawy wykazała, że Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na solidnym i jednoznacznym materiale dowodowym, a przede wszystkim na Protokole kontroli (D/LE.UH.8361.61.2023). Z Protokołu tego wprost wynika, że w należącym do przedsiębiorcy salonie kosmetycznym, w pierwszym dniu kontroli, tj. 16 maja 2023 r. - nie uwidoczniono cennika wszystkich świadczonych usług przy a ponadto 15 partiach towarów nie zamieszczono żadnej informacji o cenie jednostkowej tych produktów. W oparciu o ustalony stan faktyczny, którego wiarygodność potwierdziła również strona skarżąca, podpisując tenże Protokół kontroli, organ pierwszej instancji ostatecznie zdecydował o nałożeniu na stronę administracyjnej kary pieniężnej. Prezes UOKiK zauważa równocześnie, że zgromadzone akta sprawy porządkują i dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz końcowe wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jasno wynika, że w toku postępowania kontrolnego stwierdzono naruszenie wskazanych przepisów prawa, jak również ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego czynu. Organ pierwszej instancji wyjaśnił również podstawy prawne decyzji wraz z przytoczeniem właściwych przepisów prawa oraz przedstawił tok rozumowania.

Prezes UOKiK zauważa przy tym, że w przesłanym stronie zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH zapewnił stronie możliwość wypowiedzenia się w przedmiotowej sprawie, w tym m. in. przedstawienia własnego stanowiska, złożenia wniosków dowodowych i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona jednak z tego uprawnienia nie skorzystała, wykazując raczej pasywną postawę względem prowadzonego wobec niej postępowania administracyjnego, będącego konsekwencją popełnionego przez nią deliktu administracyjnego.

Także merytoryczne rozstrzygnięcie kończące przeprowadzone postępowanie posiadało, zdaniem Prezesa UOKiK, rzetelną podstawę w postaci zebranego materiału dowodowego i odpowiednie umocowanie w przepisach prawnych.

W ocenie Prezesa powyższy zarzut strony w kwestii naruszenia przepisów tj. art. 7, art. 77 w związku z art. 80 Kpa jest pozbawiony podstaw. Zarzut ten został sformułowany w sposób ogólny i należy uznać go za nieskuteczny ze względu na to, że nie został poparty żadnymi dowodami.

Prezes UOKiK zaznacza dalej, że zarówno okoliczność zaprzestania naruszenia (usunięcia nieprawidłowości) oraz fakt, że nie odnotowano wcześniejszego naruszenia przez stronę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach, wbrew twierdzeniu strony, zostały wzięte pod uwagę przez Wielkopolskiego WIIH przy miarkowaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej. Wyartykułować należy przy tym, że czynności jakie podjęła w związku z naruszeniem, które akcentuje w odwołaniu strona skarżąca nie były działaniami podjętymi przez nią z własnej inicjatywy, lecz miały miejsce po kontroli i na żądanie organu.

W kontekście rozpatrywanej sprawy, zauważyć należy, że klienci wykonujący usługi kosmetyczne w salonie przedsiębiorcy i/lub przy okazji (lub sporadycznie) dokonujący także zakupu określonych kosmetyków oferowanych do sprzedaży byli poinformowani o cenach tychże wyeksponowanych towarów (co wynika z załącznika 2 do Protokołu kontroli - *Zdjęcia uwidocznienia cen na kosmetykach w salonie kosmetycznym ... w dniu 16.05.2023 r.*). Należy jednak zauważyć, że uwidocznienie ceny jednostkowej produktu jest ustawowym obowiązkiem przedsiębiorcy, o czym jasno stanowią przepisy dotyczące cen i ich uwidoczniania. Z powyższego obowiązku nie może się on uchylić czy też go bagatelizować, twierdząc np. skoro na towarze została umieszczona cena to konsument uzyskuje pełną informację o towarze, zaś brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży produktach nie przeszkodził konsumentom w zakresie świadomego wyboru towarów. W tym miejscu należy przytoczyć definicję ceny jednostkowej, zawartą art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, która wskazuje, że: „*cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru, którego ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.*”. W potocznym rozumieniu cena jednostkowa to przeliczenie ceny danego towaru np. na 1 l, 1 kg itp. lub dziesiętne podwielokrotności jednostek miar, np. na 100 g, 100 ml itp. Należy wyjaśnić przy tym, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównywania cen produktów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Dlatego też, oprócz ceny za określony produkt, w miejscu sprzedaży (na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w jego pobliżu) powinna być uwidoczniona także (tam gdzie to uzasadnione) cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary. Konieczność informowania o cenie jednostkowej, jak już wyżej wskazano, to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w tych samych lub różnych placówkach handlowych czy usługowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za 1 l lub 1 kg; 100 g lub 100 ml określonego produktu) jest dla nich odpowiednia.

Należy mieć na względzie również motyw 6 preambuły Dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27), który jasno wskazuje, że obowiązek podawania cen sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.

Zauważyć trzeba również, że skarżący przedsiębiorca, jako profesjonalny uczestnik obrotu, który działalność gospodarczą związaną ze sprzedażą usług i towarów prowadzi od 04.06.2014 r. (zgodnie z wpisem w CEIDG), a więc od dłuższego czasu, powinien wykazywać się przynajmniej dobrą znajomością obowiązujących przepisów prawa z zakresu prowadzonej działalności gospodarczej i należycie je respektować.

Prezes UOKiK analizując przypadek strony wziął pod uwagę także normę prawną zawartą w art. 189f Kpa, tj. instytucję odstąpienia od wymierzenia kary. Jednakowoż po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

Podkreślić należy, że w trakcie kontroli u przedsiębiorcy ujawniono nieprawidłowości polegające na braku cennika wszystkich oferowanych usług oraz braku cen jednostkowych względem 15 partii towarów (objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych). Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Z pewnością nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, jeżeli strona dopuściła się dwojakiego rodzaju naruszeń, konsumenci nie mieli wiedzy o cenach wszystkich rodzajów usług kosmetycznych świadczonych w salonie przedsiębiorcy oraz wszystkie 15 partie kosmetyków nie były opatrzone ceną jednostkową. Brak cen usług i cen jednostkowych pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych usługach i produktach. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji uniemożliwiając mu porównywanie cen usług i towarów zatem, za nieprawdziwe należy uznać stwierdzenie strony, że nieprawidłowości w uwidacznianiu cen usług i cen jednostkowych *dotyczyły jedynie kilku produktów*.

Należy mieć na względzie również, że organ drugiej instancji oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, w tym ilość, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości, lecz również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci, klienci salonu kosmetycznego zostali zupełnie pozbawieni informacji o cenach wszystkich świadczonych przez przedsiębiorcę usług oraz informacji o cenach jednostkowych

dla wszystkich oferowanych produktów kosmetycznych, które podlegały tym wymaganiom. Naruszono prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu istotnych informacji o cenach, z tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. Ponadto, w ocenie Prezesa UOKiK znamienne jest to, że przedsiębiorca został poinformowany o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 17 kwietnia 2023 r., a więc prawie miesiąc przed jej rozpoczęciem. W ocenie organu drugiej instancji przedsiębiorca miał więc wystarczająco dużo czasu, aby przygotować się do kontroli poprzez np. zweryfikowanie bieżących, brakujących oznaczeń cenowych oraz sporządzić cennik. Jednakże jak wykazała kontrola pomimo tego nie poczynił odpowiednich działań związanych z należyтым uwidocznieniem cen usług w cenniku oraz cen jednostkowych. Kontrola bowiem jasno wykazała szereg nieprawidłowości. Można przypuszczać, że gdyby kontrola organu nie odbyła się, strona w dalszym ciągu mogłaby naruszać obowiązujące przepisy prawne, natomiast skutki tego naruszenia byłyby w dalszym ciągu wymierzone w konsumentów. Analizując sprawę pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f Kpa, zaakcentować trzeba, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. W realiach rozpatrywanej sprawy nie sposób uznać, by waga naruszenia prawa była znikoma. Z analizy przedmiotowej sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca bardzo poważnie naruszył obowiązujące przepisy. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli na wniosek inspektorów usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakowoż wskazać trzeba, że przesłanki (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek. Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: *„by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie”*.

Ponadto, w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania także przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ w toku postępowania organ nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone na możliwości wypowiedzenie się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

W ocenie organu drugiej instancji, w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie

wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa, ponieważ ceny usług muszą być uwidocznione w cenniku w momencie oferowania danej usługi, jak również ceny jednostkowe (tam gdzie to uzasadnione) powinny być podane konsumentowi przed dokonaniem zakupu, tak by na tej podstawie mógł on podjąć w pełni racjonalną decyzję o zakupie, dostosowaną do własnych potrzeb, uwarunkowań i możliwości ekonomicznych. Uwidocznienie cen ma bowiem charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek kiedy informacje o cenniku usług oraz cenach jednostkowych nie były udostępnione dla konsumentów wykonaniem usługi/ przed sprzedażą, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorca wprowadził zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem stwierdzone w dniu kontroli uchybienia pozbawiły pewną grupę konsumentów prawa do informacji o cenach usług i cenach jednostkowych, uniemożliwiając im dokonywanie, w sposób swobodny, porównań cenowych pomiędzy poszczególnymi usługami czy asortymentami towarów.

Należy także zaznaczyć, że kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasząca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasząca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na

celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna i właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary (produkty, wyroby) lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary powinny być uwzględniane łącznie, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Uwzględniając powyższe w ocenie Organu II instancji nie zachodzą przesłanki do uwzględnienia wniosku stany o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, względnie o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania;
- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ewentualnie o:
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

